

ſtore Lydsffland, og hvorfor blev denne Meddeleſe modtagen med Jubel? Fordi vi havde en ſtort Jøleleſe af, at det, det ſkulde kæmpes for, var kun om at værges vor Ret. Og Kampen endte med et Fredericia. Vort Land er ikke ſtørre nu, de ſeſomme Fordringer kunne blive ſtillede til os, og jeg nærer fuld Fortrøſtning til, at den ſtore overveiende Del af Befolkningen da ogſaa vil være rede til at forsvare Fædrelandet, naar det gjælder, men hvorfor da ikke benytte den Stund, der er os given — det kan maatte være ſent nok — til at ſørge for at faae et Forſvarsvæſen, hvortil vi, der ſtulle gaa i Felten, kunne knytte os med nogen Fortrøſtning og nogen Tillid.

Berg: Efter den Erklæring, den ærede Ordfører gav i forrige Møde angaaende hans Partiſtørelſe Stilling ved denne Behandling, anſer jeg Hærfagen for afgjort for denne Gang og dermed Forhandlingerne for ſtandsede, efter at de have været i 9 Maanedere. Jeg har derfor ikke taget Ordet for at bidrage Noget til at afvende det Reſultat, ſom er forud beſtent, thi den ærede Ordfører erklærede, da det ærede Medlem for Rjøge (Hørup) talte, at han talte iſølge Bemyndigelse, alſaa i Kraft af de tidligere ellers forhadte Udenhingsbeſlutninger. En ſaadan Beſlutning af ſaa patriotiſte Mænd ſom de Herrer maa være fattet efter nøie og moden Prøvelſe af ſamtlige Forhold, med hele den Interesſe, de Herrer nære for den Sag, hvorom Salen er her. Det kunde derfor ikke falde mig ind, at jeg fra mit Rægmandsſtandpunkt i denne Sag ſkulde kunne rokke nogen Eneſte i den Henſeende. En æret Taler taler nok om andre Muligheder, men for mig i alt Fald gives der ingen andre Muligheder for at naae videre end Vedtagelſen af det Vædringsforſlag, der er ſtillet, og ſom nu er til Forhandling. Denne Sag ligger nu ren og klar for: for Rigsdagen, for Regjeringen, for Befolkningen. Den er behandlet i Preſſen, den er ſat op i Partimøder og ſat op i Forhandling her i Salen. Her behøves ingen yderligere Veiledning — hverken ved det Vidunderlige eller Iſke-Vidunderlige. Den er noſſom debatteret. Naar vi finde, at vi forøvrigt have forhandlet den derved opſtaaende Situation tilbørlig til at kunne tage vor Afgjørelſe ved Afſlutningen af diſe Forhandlinger, maa vi gaa enten til en Standsning nu og i en længere Fremtid eller til Dvegang til Fællesudvalget. Jeg hender kun en af diſe to Veie for denne Sags forſatte Gang. Da det nu er beſluttet, at den ene Veie ikke ſkal følges, nemlig Vedtagelſen af Vædringsforſlaget, ſaa at Sagen kan gaa ſin Veie til Landſthinget, er alſaa efter min Opfattelſe, og jeg antager ogſaa Thingets, denne Sag endt. Det er i Betragtning af denne Situation, ſom derved ſtabes for Folke-thinget og for Befolkningen angaaende denne Sag og for de videre rækkende Følger deraf paa

forſkjellig Maade baade med Henſyn til vore Forhandlinger her, vor Stilling til Befolkningen, vor Stilling indbyrdes og vor Stilling til Regjeringen, at det er rigtigt at klare, hvad der for En ſtaaer ſom Konſequenten af en ſaadan Stilling fra Ordføreren og hans Meningsfællers Side. For jeg imidlertid gaar over til nærmere at omtale, hvad Situationens Mand, den ærede Ordfører, har fremſat angaaende denne Stilling, ſtal jeg tillade mig at omtale Udførelſen af, hvad hans Fæller, hans Hjælpere til at ſtabe denne Situation her i Salen have udtalt. Det er jo beſkjendt nok, at der er to Sider i Thinget, der have forenet ſig om at ſøge at naae det ſamme Reſultat, ſom hver vil have ſit Anſvar for, og hver kan da have ſin Forrentning deraf. Min Opfattelſe er fuldſtændig forſkjellig fra de Herrer fra begge Sider. Der var et Medlem, det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbæk), ſom holdt et Foredrag om Forſvarsvæſenen i forrige Møde, og ſom gav forſkjellige Udtalelſer til Bedſte ſom Grund for, at han ikke kunde følge vort Forſlag om at lade Sagen forhandles grundlovs-mæssig videre. Jeg har kjendt en Rigsdagsmand, det var en jydſk Rigsdagsmand, ſom var borte fra Rigsdagens Forhandlinger i Uger, og ſom indfandt ſig med Mellemrum, navnlig naar man hentebe Diæter, og ſom da kunde ſtaa op ſamme Dag eller Dagen efter, ſom det faldt, og fortælle os nøiagtig, hvordan vi ſkulde behandle den og den Sag, ſom ikke han ſelv, men de, ſom han talte til, i hans Fraværelſe grundig havde ſat ſig ind i. Saaledes er det ikke med det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds, han følger med, og da han ſom Udſteder af den i ſin Tid beſkjendte og berømte Sorvs Adreſſe har angivet ſig ſom en Ven af Forſvaret, og da han jo derved dengang af-lerede ſom Vælgere vilde give Rigsdagen Raad og Vink i den Henſeende, har han jo ogſaa godtgjort ſin Indſigt. Jeg ſætter derfor ſærlig Pris paa at tale med det ærede Medlem herom, da jeg ikke tvivler om, at han har mange Meningsfæller. Han gjorde nu en Sammenligning mellem Flaaden og Hæren og vort Forſlag, ſaaledes at ogſaa denne Sammenſtilling ſkulde være en Grund for ham til at negte ſin Stemme til vort Forſlag. Han meddelte mig da, at det var meget urigtigt, naar jeg havde ſagt, at den nye Flaadelov vilde blive 1 Million Kroner dyrere end Gjenneſnittet i de 10 fore-gaaende Aar. Jeg vil imidlertid bede det ærede Medlem, hvis han ikke foretrækker en Andens Veiledning dertil, ſelv at gjenneſgaa Statsregneſtaberne for dette Aaremaal nøiagtig, og han vil da finde, at 3,700,000 Kr. ſvarer til Gjenneſnittet af Flaadens Udgifter i diſe 10 Aar, medens de efter hans Forſlag vilde blive 4,700,000 Kr., ſaa det er meget rigtigt, at den nye Lov vil blive 1 Million dyrere (Modſigelſe). Saa ærede Medlemmer forſtaa ikke ſaa ſimpelt et